

Kenya: Mungiki og reaksjoner mot avhoppere

– I hvilken grad risikerer avhoppere reaksjoner fra Mungiki eller andre?

Innledning

Denne responsen omhandler reaksjoner mot tidligere Mungiki-medlemmer. Den gir ingen uttømmende redegjørelse, men fokuserer på forhold som er relevante for norsk utlendingsforvaltning. Responsen må ses i sammenheng med et tidligere temanotat om Mungiki (Landinfo 2010).

Landinfos kilder er enige om at det fortsatt finnes aktive Mungiki-medlemmer, men uenige om i hvilken grad disse står samlet som én organisasjon. Uenigheten har betydning for hvorvidt kildene mener dagens Mungiki evner å reagere mot medlemmer som åpent har brutt med og/eller åpent tatt avstand fra organisasjonen (avhoppere). Kildene er likevel enige om at Mungiki, uavhengig av om det er en enhetlig organisasjon eller fragmenterte medlemmer, ikke nødvendigvis har vilje til å reagere mot enhver avhopper.

Kildegrunnlag

Mungiki er en forbudt og kriminell organisasjon, noe som gjør det naturlig at informasjon om dem ikke er åpent tilgjengelig. Svært mye vet vi ikke, og det er vanskelig å verifisere informasjon fra media og andre kilder. Dette understrekes også av Landinfos kilder. All informasjon må følgelig vurderes kritisk, og brukes med varsomhet.

Responsen bygger i stor grad på informasjon innhentet i Nairobi i februar 2025 og 2022. Antall kilder er begrenset, men kildene har solid kunnskap om tematikken. Både kilde B (2022), en internasjonal menneskerettighetsorganisasjon, og kilde C (2022), en lokal menneskerettighetsorganisasjon, har fulgt Mungiki tett i mange år. Informasjon fra disse kildene ble innhentet og videreformidlet til Landinfo via kilde A, en diplomat i Nairobi (e-post mars 2022).

Også kilde 1 (møte i Nairobi, februar 2025), en lokal analytiker med bakgrunn fra internasjonale organisasjoner, og kilde 2 (møte i Nairobi, februar 2025), en lokal akademiker, har fulgt Mungiki i mange år. Begge kildene har relevant personlig

bakgrunn og kontakter innen organisasjonen. Kilde 1 er selv kikuyu, mens kilde 2 ikke er kikuyu, men oppvokst i slumområder med Mungiki-aktivitet i Nairobi. Kildene er anonymiserte av hensyn til deres arbeidssituasjon.

Kontekst

Mungiki i er en kontroversiell bevegelse i Kenya, ofte beskrevet som en sekt, ungdomsgjeng, milits, vigilantegruppe og mafia (Jones & Henningsen 2013). Bevegelsen oppstod på slutten av 1980-tallet blant unge kikuyuer, Kenyas største etniske gruppe.¹ Mungiki beskyttet da kikuyuer mot andre etniske grupper.

På 1990-tallet utvidet Mungiki sin innflytelse til Nairobis slumområder, hvor de krevde «beskyttelsespenge» fra slumbeboere og transportsektoren. Mungiki brukte vold for å opprettholde kontroll og spre frykt, og ble etter hvert også brukt av politikere for å intimidere motstandere under valg.

Kenyanske myndigheter forbød Mungiki i mars 2002 (Amnesty International 2007). Bevegelsen fortsatte imidlertid sin aktivitet, og spilte en sentral rolle under de voldelige opptøyene etter valget i 2007/2008 (Jones & Henningsen 2013, s. 5). Kenyanske myndigheter intensiverte da kampen mot organisasjonen, blant annet i form av omfattende sikkerhetsoperasjoner i Nairobis slumområder, som resulterte i mange dødsfall, forsvinninger og arrestasjoner. Myndighetene bygget samtidig opp under en demonisk fremstilling av organisasjonen, for å rettfærdiggjøre sin harde fremgangsmåte mot (antatte) Mungiki-medlemmer (Jones & Henningsen 2013, s. 2).

Noen Mungiki-medlemmer er fortsatt aktive

Landinfos kilder er samstemte i at det fortsatt finnes aktive Mungiki-medlemmer, men langt færre enn før 2008. Kildene viser til at myndighetenes operasjoner mot Mungiki etter valgopptøyene i 2008, resulterte i at mange medlemmer, herunder «de fleste fotsoldatene», ble drept eller fengslet, at «en del» forlot organisasjonen grunnet moralsk «oppvåkning» og/eller av frykt for å bli drept av myndighetene, og at mange av de gjenværende har blitt inaktive grunnet alderdom (mer om dette i avsnittet om avhoppere under).

På høyden av sin makt i 2007, hevdet Mungiki selv at de hadde over én million medlemmer (Jones & Henningsen 2013, s. 4). Dette var trolig sterkt overdrevet, i realiteten var det det trolig snakk om tusener (Frederiksen 2024). Landinfos kilder

¹ Kenya har cirka 50 millioner innbyggere, hvorav rundt ti prosent bor i hovedstaden Nairobi (Hansen et al. 2025). Befolkningen består av mange ulike etniske grupper, hvorav kikuyuene utgjør den største med om lag åtte millioner (Kenya National Bureau of Statistics 2019, s. 423).

deler denne vurderingen. Kilde 1 (møte Nairobi 2025) anslår at Mungiki på høyden i 2007 bestod av rundt 2000 medlemmer, mens de i dag er rundt 500. Kilde 2 (møte Nairobi 2025) anslo at Mungiki på høyden i 2007 bestod av rundt 5000 medlemmer, men at få av disse er igjen i dag. Estimatenes kildene oppgir, er svært usikre. De må ikke tas bokstavelig, men forstås som en generell *indikasjon* på størrelsesordenen.

Kilde 1 understrekte at Mungikis makt aldri har vært avhengig av et høyt antall medlemmer, men har basert seg på frykt, og at gruppen bevisst har spilt på dette gjennom bruk av ekstrem vold.

På spørsmål om hva aktive Mungiki-medlemmer bedriver, viser Landinfos kilder til at de først og fremst driver med utpressing av matatuer,² men også at de tilbyr vold mot betaling til politikere og andre. Ifølge kilde 1 kombinerer enkelte medlemmer kriminell aktivitet med legitime forretninger, særlig innen transportbransjen. Noen medlemmer forsøker ifølge kilden også å etablere seg som politikere.

Det er uklart hvor organiserte medlemmene er

Landinfos kilder er uenige om i hvilken grad aktive Mungiki-medlemmer i dag står samlet som én organisasjon.

Kilde C (2022) og kilde 1 (2025) hevder at Mungiki fortsatt er godt organisert, med Maina Njenga som øverste leder, og at organisasjonen har tette forbindelser til politikere, forretningssfolk, politiet og domstolene. Kilde B (2022) og kilde 2 (2025) mener imidlertid at Mungiki ikke fungerer som en samlet enhet, men at gjenværende medlemmer er splittet i kriminelle fraksjoner.

Kildenes uenighet om i hvilken grad Mungiki i dag er organisert, beror blant annet på hvorvidt Maina Njenga fortsatt fungerer som Mungiki-leder eller ikke. Njenga ble fengslet i 2007, men slapp fri i 2009 (se for eksempel BBC 2009). Han tok da offisielt avstand fra Mungiki, begrunnet med at han hadde blitt kristen. Njenga har senere forsøkt å etablere seg som politiker, så langt uten suksess, og følges tett av myndigheter og media. Mungiki-bakgrunnen hans trekkes stadig frem (se for eksempel Githinji & Ontomwa 2025), og tilhengerne beskyldes for å være Mungiki-medlemmer (se for eksempel Abuso 2024).

Det er ikke mulig for Landinfo å verifisere ovennevnte. Kildene deler seg på midten i spørsmålet, men begge synspunktene kan ikke være riktige til samme tid. Kilde A vektet kilde C tyngre enn kilde B, siden kilde C har bedre tilgang til informasjon om Mungiki enn kilde B, blant annet gjennom personlige kontakter «på alle nivåer i organisasjonen». Landinfo finner det vanskelig å vekte kilde 1 og

² En matatu er et bussliknende transportmiddel, ofte en privateid minibuss. Matatuer er svært utbredt i Kenya, og kjører ofte faste ruter. Personalet består vanligvis av en sjåfør og en ledsager som tar imot betaling fra passasjerene. Kilde 2 (2025) jobbet selv som ledsager på en matatu på 2000-tallet, og opplevde da å måtte betale «beskyttelsespenger» til Mungiki.

kilde 2 (møter Nairobi 2025) opp mot hverandre, og konkluderer følgelig med at det er uklart om aktive Mungiki-medlemmer fortsatt fungerer som en enhetlig organisasjon eller ikke.

Uenigheten om hvorvidt Mungiki i dag fungerer som en enhetlig organisasjon eller ikke, har betydning for i hvilken grad dagens Mungiki evner å reagere mot avhoppere. Som det fremgår under, er kildene likevel enige om at Mungiki, uavhengig av om de er en enhetlig eller fragmentert organisasjon, ikke nødvendigvis har vilje til å reagere mot enhver avhopper.

Mungiki-relatert aktivitet begrenser seg til visse deler av Kenya

Ifølge Landinfos kilder begrenser Mungiki-relatert aktivitet seg fortsatt til kikuyu-dominerte deler av Kenya. Kilde 2 (2025) viste til tidligere Central Province,³ samt enkelte tilstøtende områder i den tidligere Rift Valley-provinsen og slum-områder i Nairobi. Kilde 1 (2025) oppga tilsvarende informasjon, men brukte dagens administrative inndeling som geografisk referanse. Kilden viste da til at Mungiki er aktive i fylkene Lakipia, Nyandarua, Nyeri, Kirinyaga og Muranga, samt deler av Kiambu og Nairobi. Store deler av Kenya er følgelig ikke berørt av Mungiki-aktivitet.⁴

Noen utgir seg for eller omtales som Mungiki uten å være det

Landinfos kilder understreker at ikke alle som omtales eller anklages for å være Mungiki, faktisk er det. Kildene poengterer at det finnes mange kriminelle grupper i Kenya, og at noen utgir seg for være Mungiki, som er forbundet med frykt og dermed gir dem makt. Myndighetene, media og andre omtaler også ofte gjenger, særlig de som består av etniske kikuyuer, som «Mungiki» uavhengig av om de er det eller ikke (kilde B). Ifølge kilde 2 (2025) betaler enkelte politikere kriminelle gjenger for å utøve vold mot rivaler under dekke av å være Mungiki.

Medlemmer flest er kikuyuer, som ble rekruttert da de var «unge»

På spørsmål om hvordan man gjenkjenner et «ekte» Mungiki-medlem, viser Landinfos kilder til at de i all hovedsak er etniske kikuyuer. Kilde 2 (2025) anslo imidlertid at ti prosent av medlemmene i hovedstaden tilhører andre etniske grupper. Landinfos kilder viser videre til at Mungiki-medlemmer i hovedsak ble rekruttert før 2007, typisk da de var i alderen 18–40 år og arbeidsledige/fattige.

Også andre kilder viser til at Mungiki typisk rekrutterte personer med ovennevnte bakgrunn (Jones & Henningsen 2013, s. 3-4; Okuro 2024). Rekrutteringen fant sted i de tidligere provinsene Central Province og Rift Valley, samt i Nairobis slumområder og bosetninger for internt fordrevne kikuyuer, ofte gjennom slektninger eller venner (Jones & Henningsen 2013, s. 12-14). Motivasjonen for å

³ Kenya var tidligere inndelt i provinser, men denne administrative inndelingen ble i 2013 erstattet av fylker (counties). Mange kenyanere bruker imidlertid fortsatt de gamle administrative enhetene i dagligtalen.

⁴ Kenya består av totalt 47 fylker (Hansen et al. 2025).

bli medlem var sammensatt og variert, men inkluderte beskyttelsesbehov, økonomiske muligheter og et ønske om et bedre liv uten alkohol og rusmidler (Jones & Henningsen 2013, s. 4-15). Fravær av offentlige tjenester var en viktig faktor. Noen ble lokket med lønnet arbeid eller startkapital for å etablere egen forretningssvirksomhet.

«Outsourcing»

Kilde 1 (2025) forklarte at Mungiki ikke bare opererer gjennom medlemmer som har gjennomgått en formell opptaksseremoni med edsavleggelse, men også «outsourcer» oppgaver ved å betale noen for å utføre en konkret handling eller delta på en konkret aksjon, uten at vedkommende innlemmes i organisasjonen. Personer som utfører slike oppgaver for Mungiki, anses ifølge kilden ikke som medlemmer.

Avhoppere og «inaktive» medlemmer

Landinfos kilder er samstemte i at Mungiki-medlemmer har sverget troskap «til døden», og at det formelt ikke er mulig å forlate organisasjonen. Både kilde 1 og kilde 2 (møter Nairobi 2025) forklarer imidlertid at det er rom for at medlemmer blir «inaktive». Kilde 1 forklarte at noen medlemmer får tillatelse fra sin leder eller andre medlemmer til å stifte familie, men ifølge kilde 2 kan inaktivitet også skje gradvis over tid uten markering eller tillatelse. Ifølge kildene er mange medlemmer i dag inaktive fordi de har blitt «gamle», da de ble rekruttert som «unge» før 2007 (se over).

Begrepet «avhopper» refererer i denne responsen ikke til inaktive medlemmer, men til medlemmer som på andre måter åpent bryter med og/eller åpent tar avstand fra Mungiki.

«En del» avhoppere

Landinfos kilder viser til «en del» Mungiki-avhoppere, uten tallfesting. Både kilde 1 og kilde 2 (møter Nairobi 2025) viser til konkrete tilfeller. Etter Landinfos forståelse innebærer dette at fenomenet er nokså utbredt.

Kildene omtaler særlig to store bølger av avhopp: én i 2002–2003, og én i 2008–2010. Den første bølgen fant sted etter at myndighetene forbød Mungiki i 2002, og deretter i 2003 utlyste et amnesti for avhoppere (mer om dette under). Ifølge kilde 1 (2025) må denne bølgen forstås i lys av at kikuyuene, gjennom Mwai Kibaki, vant presidentvalget i desember 2002, og mange medlemmer derfor ikke lenger anså det nødvendig å ty til vold for å fremme kikuyuenes interesser. Den andre bølgen skyldtes ifølge kilde 1 (2025) myndighetens brutale bekjempelse av Mungiki og at mange medlemmer fryktet å bli drept dersom de ikke forlot organisasjonen. Kilden nevner også konvertering til kristendommen og annen moralsk «oppvåkning» som typiske drivkrefter bak medlemmers beslutning om å ta avstand fra Mungiki.

Landinfos kilder viser også til at mange Mungiki-medlemmer ble arrestert og dømt til fengselsstraff etter valgopptøyene i 2008, og at disse ikke nødvendigvis returnerte til bevegelsen etter soning. En avhopper som stod frem i den kenyanske avisen The Nation i 2022, viste også til dette (Muiruri 2022).

Reaksjoner fra Mungiki-medlemmer

Som nevnt over, er kildene uenige om i hvilken grad Mungiki i dag utgjør en enhetlig organisasjon eller ikke. «Mungiki» refererer altså i denne responsen først og fremst til personer som er eller har vært tilknyttet bevegelsen.

En rekke kilder viser til at avhoppere har blitt utsatt for trusler og drap fra Mungiki (Kagwanja 2005, s. 70-72; Okuro 2024; The Nation 2020; Jones & Henningsen 2013, s. 3-4). Landinfos kilder av 2022 og 2025 viser også til dette, men forklarer at det ikke er gitt at Mungiki jakter på enhver avhopper.

Kilde 1 (2025) uttalte at det ikke er mulig å gi et generelt svar på hvorvidt en avhopper risikerer reaksjoner fra Mungiki, da dette beror på konkrete omstendigheter. Kilden viste til tilfeller hvor avhoppere har flyktet til andre deler av Kenya og blitt «glemt» av organisasjonen, mens andre har blitt forfulgt og drept. Risikoen for reaksjoner beror ifølge kilden først og fremst på hvorvidt avhopperen utgjør en trussel mot andre medlemmer ved å sitte på inkriminerende bevis: «They will take you out, based on what you know». Vanlige fotsoldater sitter ifølge kilden normalt ikke på slik sensitiv informasjon, mens ledere «vet mye». Kilde 1 understrekte samtidig at det alltid er en restrisiko for reaksjoner, da Mungiki opererer med en viss grad av uforutsigbarhet. Kilden understrekte også at det ikke nødvendigvis går et klart skille mellom reaksjoner fra Mungiki og reaksjoner fra myndighetene (se under).

Også ifølge kilde C (2022) beror eventuelle reaksjoner fra Mungiki på i hvilken grad avhoppere besitter eller antas å besitte sensitiv informasjon om organisasjonen, dens medlemmer og/eller kriminelle handlinger. Kilden viste til konkrete tilfeller hvor avhoppere som var fotsoldater med kort fartstid i organisasjonen, har flyttet til andre deler av Kenya uten å bli utsatt for reaksjoner, mens avhoppere som hadde en betydningsfull posisjon i organisasjonen, har blitt jaktet på og drept.

Kilde 2 (2025) delte langt på vei disse vurderingene, men gikk enda lenger i å hevde at Mungiki ikke jakter på «vanlige fotsoldater».

Straffeforfølgelse

Landinfos kilder understreker at mange Mungiki-medlemmer, også avhoppere, har begått drap eller andre alvorlige voldshandlinger, og at de følgelig risikerer straffeforfølgelse dersom forbrytelsene deres blir kjent.

Kenyanske myndigheter ga i 2003 amnesti til Mungiki-avhoppere, men innholdet i amnestiet er uklart. Enkelte viser til at avhoppere ikke ble tiltalt for tilknytning

til Mungiki i seg selv, men at det ikke ga generell immunitet for kriminelle handlinger (se for eksempel Okuro 2024). Ifølge kilde 1 (2025) innebar amnestiet også immunitet for kriminelle handlinger. Landinfo har ikke funnet informasjon om amnestiets tidsramme eller sluttdato, men er av den oppfatning at det kun gjaldt en kort periode.

En avhopper forklarte til The Nation at han tok avstand fra Mungiki etter å ha sonet fengselsstraff og konvertert til kristendommen, men at han fortsatt møter mistanker fra myndighetene grunnet fortiden (Muiruri 2022).⁵

Korrupte myndighetspersoner

Landinfos kilder forklarer at det ikke nødvendigvis går et klart skille mellom reaksjoner fra Mungiki og myndighetene, da kenyanske politikere tidvis har samarbeidet med Mungiki. Slike korrupte myndighetspersoner reagerer ifølge kildene mot avhoppere på samme måte som Mungiki-medlemmer (se over). Dette betyr at avhoppere som besitter eller antas å besitte inkriminerende bevis mot myndighetspersoner, risikerer reaksjoner fra disse. Kilde C går så langt som å hevde at det er mer sannsynlig at avhoppere som sitter på kompromitterende bevis mot myndighetspersoner, blir drept enn at de blir beskyttet i Kenya.

Kilde 1 (2025) viste til at flere kenyanske politikere har blitt etterforsket av Den internasjonale straffedomstolen i Haag for om de ga ordre til Mungiki om å begå vold mot politiske motstandere i 2008, og at flere potensielle vitner, inkludert avhoppere, skal ha blitt drept i Kenya (se også BBC 2013). Straffedomstolen har etter Landinfos forståelse per i dag frafalt de fleste av disse sakene, men et par av dem er fortsatt åpne (International Criminal Court u.å.).

Reaksjoner fra lokalsamfunnet

Både kilde 1 og kilde 2 (møter Nairobi 2025) forklarer at Mungiki ikke lenger har støtte i kikuyu-befolkningen. Mens mange kikuyuer tidligere så Mungiki som deres beskyttere, ser folk flest dem i dag som kriminelle.

Kildene er samtidig samstemte i at Mungiki-avhoppere normalt ikke risikerer reaksjoner fra lokalsamfunnet. Kilde 1 kjente til flere eksempler. Sosial stigmatisering forekommer, særlig i starten, avhengig av hva vedkommende gjorde i Mungiki og hvorvidt dette er kjent i lokalsamfunnet. Drap eller annen vold er ifølge kilden ikke ensbetydende med stigmatisering, da slik vold ofte tolkes som «selvforsvar» av kikuyuers interesser. Kilde 1 viste til konkrete tilfeller hvor personer med slik bakgrunn anses som helter i lokalsamfunnet. Også kilde 2 viste til dette, særlig drap og vold mot ikke-kikuyuer begått under valgopptøyene i 2008.

Det kan ta tid å overvinne eventuell sosial stigmatisering, men ifølge kilde 1 skjer dette gradvis, særlig dersom avhopperen går regelmessig i kirken eller på andre

⁵ Vedkommende nevner ingenting om reaksjoner fra Mungiki.

måter viser at vedkommende er «et godt menneske» som ønsker å være en del av fellesskapet. Kilden kjente til flere eksempler, og forklarte at kikuyuer flest er kristne, at verdier som inkludering og tilgivelse står sterkt blant dem, og at den lokale kirken utgjør et viktig samlingspunkt i lokalsamfunnet.

Det er ifølge kilde 1 ikke vanlig at avhoppere åpent tilstår eller ber om tilgivelse fra lokalsamfunnet for sin Mungiki-fortid, da andre Mungiki-medlemmer kan tolke dette som «tysting», som kan inkriminere dem (se over).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

Abuso, Victor (2024, 3. januar). Kenya: Fears of resurgence of banned Mungiki sect as hundreds arrested. *The Africa Report*. Tilgjengelig fra <https://www.theafricareport.com/331983/kenya-fears-of-resurgence-of-banned-mungiki-sect-as-hundreds-arrested/>.

Amnesty International (2007, 11. juni). *Kenya: Police operations against Mungiki must comply with Kenya's obligations under international human rights law*. London: Amnesty International. Tilgjengelig fra <https://www.amnesty.org/fr/wp-content/uploads/2021/07/afr320082007en.pdf>.

BBC (2009, 27. oktober). Mungiki sect head freed in Kenya. *BBC*. Tilgjengelig fra <http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/8323082.stm>.

BBC (2013, 8. februar). Claims of witnesses in Kenya ICC trial 'disappearing'. *BBC*. Tilgjengelig fra <https://www.bbc.com/news/world-africa-21382339>.

Frederiksen, Bodil Folke (2024). Mungiki, Kenya's violent youth gang, serves many purposes: how identity, politics and crime keep it alive. *The Conversation*. Tilgjengelig fra

<https://theconversation.com/mungiki-kenyas-violent-youth-gang-serves-many-purposes-how-identity-politics-and-crime-keep-it-alive-221791>.

Githinji, Irene & Ontomwa, Francis (2025, 21. januar). Maina Njenga resurgence: Power, controversy and ghosts from the past. *The Standard*. Tilgjengelig fra <https://www.standardmedia.co.ke/national/article/2001510021/maina-njenga-resurgence-power-controversy-and-ghosts-from-the-past>.

Hansen, Stig Jarle; Tostensen, Arne; Bätcke, Claudia & Andreassen, Bård (2025, 9. januar). *Kenya*. Store norske leksikon. Tilgjengelig fra <https://snl.no/Kenya>.

International Criminal Court (u.å.). *Kenya - Situation in the Republic of Kenya*. Tilgjengelig fra <https://www.icc-cpi.int/kenya>.

Jones, Peris & Henningsen, Erik (2013). 'What kind of hell is this!' Understanding the Mungiki movement's power of mobilisation. *Journal of Eastern African Studies*. Tilgjengelig fra https://www.researchgate.net/publication/277420455_'What_kind_of_hell_is_this'_Understanding_the_Mungiki_movement's_power_of_mobilisation.

Kagwanja, Peter (2005). 'Power to Uhuru': Youth Identity and Generational Politics in Kenya's 2002 Elections. *African Affairs*. Tilgjengelig fra www.kenyanpundit.com/wp-content/uploads/2008/04/kagwanja-on-youth.pdf.

Kenya National Bureau of Statistics (2019, desember). *2019 Kenya Population and Housing Census Volume IV: Distribution of Population by Socio-Economic Characteristics*. Tilgjengelig fra <https://housingfinanceafrica.org/app/uploads/VOLUME-IV-KPHC-2019.pdf>.

Landinfo (2010, 29. januar). *Mungiki - Abusers or abused?* Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra https://landinfo.no/asset/1123/1/1123_1.pdf.

Muiruri, Mwangi (2022, 15. november). From murderous sect to the pulpit: Confessions of a former Mungiki adherent. *The Nation*. Tilgjengelig fra <https://nation.africa/kenya/life-and-style/culture/confessions-of-a-former-mungiki-adherent-4019112>.

Okuro, Samwel (2024). A Review of the History of Mungiki Movement in Kenya, From 2002 to 2012. *East African Journal of Education and Social Sciences*. Tilgjengelig fra <https://eajess.ac.tz/wp-content/uploads/2024/10/EAJESS-5-3-0384.pdf>.

The Nation (2020, 21. juni). 'Mungiki's' revenge. *The Nation*. Tilgjengelig fra <https://nation.africa/kenya/life-and-style/-mungiki-s-revenge-687844>.

Muntlige kilder

Kilde A, diplomat, e-post av 2. mars 2022

Kilde B, en internasjonal menneskerettighetsorganisasjon, møte i Nairobi, som videreformidlet i e-post fra kilde A av 2. mars 2022

Kilde C, en lokal menneskerettighetsorganisasjon, møte i Nairobi, som videreformidlet i e-post fra kilde A av 2. mars 2022

Kilde 1 2025, lokal analytiker, møte i Nairobi, 6. februar 2025

Kilde 2 2025, lokal forsker, møte i Nairobi, 6 februar 2025

© Landinfo 2025

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.